29/08/2020

Πανηγύρισε η Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας

/ Ιερές Μονές

Το Σάββατο 29 Αυγούστου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε το θείο λόγο στην πανηγυρίζουσα Ιερά Μονή Τιμίου Προδρόμου Σκήτης Βεροίας.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Ὢ τῆς Ἡρῴδου πωρώσεως! ὁ ἀτι-μάσας Θεόν, ταῖς τοῦ νόμου ἐκλύσεσι, τήν τῶν ὅρκων τήρησιν, δολερῶς ὑποκρίνεται».

Στή συνέχεια τῶν δύο μεγάλων ἑορτῶν, τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς τῆς θείας Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καί τῆς θεομη-το-ρικῆς ἑορτῆς τῆς ἐνδόξου Κοι-μήσεως τῆς Ὑπεραγίας Θεοτό-κου, ὁ πανηγυρικός ἑορτασμός τῶν

ὁποίων ἁγιάζει καί κοσμεῖ τόν Αὔγουστο, τιμᾶ σήμερα ἡ Ἁγία μας Ἐκκλησία τή μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς κεφαλῆς τοῦ τιμίου Προδρό-μου καί Βαπτιστοῦ τοῦ Κυρίου μας, τοῦ μείζονος ἐν γεννητοῖς γυ-ναικῶν, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου. Τιμᾶ ἐν νηστείᾳ τόν μέγα νηστευτή καί ἀσκητή καί μᾶς προτρέπει νά ἀκού-σουμε τό κήρυγμά του, νά ἀκούσουμε τή φωνή του πού κα-λεῖ καί ἐμᾶς, ὅπως καί τούς ἀν-θρώ-πους τῆς ἐποχῆς του, εἰς μετά-νοιαν.

Μᾶς καλεῖ ὁ τίμιος Πρόδρομος ὡς φωνή βοῶντος μέσα στήν ἔρη-μο τοῦ παρόντος κόσμου. Μᾶς καλεῖ καί ἡ Ἐκκλησία μας, προ-βάλ-λοντας σήμερα δίπλα στόν κήρυκα τῆς μετανοίας, τόν ὁποῖο ὁ χρωστήρας τῶν βυζαντινῶν ἁγιο-γράφων εἰκονίζει νά κρατᾶ ἐπί πίνακι τήν ἀποτετμημένη κεφα-λή του, ἕνα ἀντίθετο παρά-δειγ-μα, τό παράδειγμα τοῦ αἰτίου τῆς ἀποτομῆς, τοῦ Ἡρώδου, γιά νά ἀναδείξει τή σημασία καί τή σπου-δαιότητα τῆς εἰλικρινοῦς καί καρ-διακῆς μετανοίας καί νά μᾶς παρα-κινήσει νά ἀποφύγουμε τήν αἰτία τῆς κατακρίσεως τοῦ Ἡρώ-δου.

Καί ποιά ἦταν αὐτή ἡ αἰτία; Μᾶς τήν ἀποκαλύπτει ὁ ἱερός ὑμνογρά-φος λέγοντας: «Ὢ τῆς Ἡρῴδου πω-ρώσεως! ὁ ἀτιμάσας Θεόν, ταῖς τοῦ νόμου ἐκλύσεσι, τήν τῶν ὅρκων τήρησιν, δολερῶς ὑποκρί-νεται».

Εἶναι ἡ πώρωση. Εἶναι ἡ ἐμμονή στήν ἁμαρτία. Εἶναι ἡ ἄρνηση τῆς μετανοίας, πού καί στήν περίπτω-ση αὐτή, ὅπως καί στήν περίπτωση τῶν πρωτοπλάστων, χρησιμοποιεῖ ὑποκριτικά μία πρόφαση. Ὁ Ἡρώ-δης καταπάτησε τόν νόμο τοῦ Θεοῦ, ἔχοντας τή γυναίκα τοῦ ἀδελφοῦ του, τήν Ἡρωδιάδα, καί ἐλέγχεται γι᾽ αὐτό. Προφασίζεται ὅμως προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις, λέ-γο-ντας ὅτι δέν μπορεῖ νά κατα-πα-τήσει τόν ὅρκο του πρός τή θυ-γα-τέρα τῆς Ἡρωδιάδος, καί ἱκα-νο-ποιεῖ τό φρικτό αἴτημά της, νά ἀποκεφαλίσει τόν τίμιο Πρόδρομο.

«Ὢ τῆς Ἡρῴδου πωρώσεως», ἀναφωνεῖ ὁ ἱερός ποιητής, διαπι-στώ-νοντας ποῦ μπορεῖ νά ὁδηγή-σει τόν ἄνθρωπο ἡ ἐμμονή στήν ἁμαρτία, ἡ ἐμμονή στό ἴδιο θέλη-μα.

Ὁ Ἡρώδης γνώριζε τόν τίμιο Πρόδρομο καί μάλιστα, ὅπως ἀκούσαμε στό σημερινό εὐαγγελι-κό ἀνάγνωσμα, τόν σεβόταν ὡς ἄνδρα δίκαιο καί ἅγιο καί «ἡδέως αὐτοῦ ἤκου-εν», ἄκουε, δηλαδή, τή διδασκαλία του μέ εὐχαρίστηση, καί θά μπο-ροῦσε νά τόν εἶχε ἀκολου-θήσει καί νά εἶχε μετανοή-σει.

Ὁ Ἡρώδης γνώριζε τήν ἁμαρτία του, ἀλλά δέν ἦταν αὐτή γιά τήν ὁποία τελικά κατα-κρίθηκε. Ἦταν ἡ ἐμμονή του σέ αὐτήν, ἡ πώρωσή του, πού τόν ὁδήγησε στήν ἀπώ-λεια.

Γι᾽ αὐτό καί ἄς μήν σπεύσουμε νά τόν κατακρίνουμε καί νά τόν κα-τα--δικάσουμε. Ἄς μήν σπεύσου-με νά ποῦμε ὅτι ἐμεῖς δέν εἴμεθα σάν καί ἐκεῖνον, ἐμεῖς ἐκκλησια-ζό-με-θα, παρακολουθοῦμε κηρύγ-μα-τα, μελετοῦμε τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, προ-σερ-χόμεθα στά μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας μας, γιατί καί ὁ Ἡρώ-δης περίπου τά ἴδια ἔκανε. Συνα-ναστρεφόταν τόν τίμιο Πρό-δρο-μο καί ἄκουε τό κήρυγμά του.

Ὅμως τό ἐρώτημα εἶναι τί κά-νου--με τελικά στή ζωή μας. Γιατί μπο-ρεῖ νά ἀκοῦμε πολλά καί νά κά-νουμε πολλά, ἀλλά ἀρκεῖ ἕνα καί μόνο νά μᾶς στερήσει τή σω-τη-ρία μας. Καί ἡ ἐμμονή στήν ἄποψή μας ἤ ἡ ἐμμονή σέ μία ἀδυναμία μας

μπο-ρεῖ νά μᾶς ἀπομακρύνει ἀπό τή μετάνοια καί νά μᾶς στε-ρήσει τή σωτηρία. Διότι ἡ ἐμμονή εἶναι ἀπότοκο τοῦ ἐγωισμοῦ, τό ὁποῖο καλλιεργεῖ ὁ διάβολος στήν ψυχή μας γιά νά μᾶς παρασύρει στήν καταστροφή καί τήν ἀπώ-λεια.

Ἡ ἐμμονή σέ ἕνα πάθος, στή φι-λαρ-γυ-ρία, εἶναι αὐτή πού μετέβα-λε τόν μαθητή τοῦ Χριστοῦ σέ προ-δότη. Ἡ ἐμμονή σέ μία ἀδυ-ναμία ὁδήγησε τόν Ἡρώ-δη στόν ἀποκεφαλισμό τοῦ τιμίου Προδρό-μου. Ἡ ἐμμονή σέ προσω-πι-κές ἀπόψεις καί γνῶμες δημι-ούρ-γη-σε ἀνά τούς αἰῶνες τίς αἱρέ-σεις καί τά σχίσματα καί ὁδήγη-σε τούς αἱρετικούς ἐκτός Ἐκκλησίας. Ἀλλά καί ἡ ἐμμονή σέ ἰδέες καί ἰδεοληψίες ὁδηγεῖ συχνά σέ ἀκραῖ--ες ἐνέργειες καί προκαλεῖ ἐντάσεις καί συγκρούσεις χωρίς λόγο καί χωρίς ἀποτέλεσμα.

Καί εἶναι δυστυχῶς μία πραγμα-τι-κότητα τήν ὁποία ζοῦμε καί σή-μερα, διαπιστώνοντας ποῦ ὁδηγεῖ τόν πρόεδρο τῆς γειτονικῆς μας χώρας ἡ ἐμμονή σέ παρωχημένα σχήματα ἐξουσίας καί ἐπιβολῆς μέ αὐταρχικό τρόπο.

Τόν ὁδηγεῖ, ὡς νέο Ἡρώδη, νά πιστεύει ὅτι, μετα-τρέ-ποντας πρῶ-τα τήν Ἁγία Σοφία καί μετά τήν περίφημη Μονή τῆς Χώρας σέ τζα-μί, μπορεῖ νά ἀλλοι-ώ-σει τήν ἱστο-ρία, μπορεῖ νά ἀφα-νί-σει τό παρελ-θόν, μπορεῖ νά ἐπι-βληθεῖ μέ τήν ἰσχύ μιᾶς προσωρι-νῆς ἐξουσίας.

Μᾶς πόνεσε καί μᾶς πονᾶ, ὅπως εἶναι φυσικό, αὐτή ἡ προσβλητική ἐνέργεια ἔναντι ὄχι μόνον τοῦ Ἑλληνισμοῦ καί τῆς Ὀρθοδοξίας ἀλλά καί ἔναντι ὁλοκλήρου τοῦ πολιτισμένου κόσμου πού γνωρί-ζει νά σέβεται τά μνημεῖα τῆς παγκόσμιας πολιτιστικῆς κληρο-νο--μιᾶς.

Μᾶς πόνεσε καί μᾶς πονᾶ τό γεγονός ὅτι θεωρεῖ ἰδιοκτησία του τόν ὑπέρλαμπρο αὐτό ναό μέ τόν ὁποῖο δέν ἔχει ὁ ἴδιος καμία ἀπο-λύτως σχέση. Ὅμως εἶναι βέβαιο ὅτι δέν μπορεῖ νά σβύσει τήν ἀλήθεια, γιατί ὁ κτί-τορας τοῦ ναοῦ τῆς Μο-νῆς τῆς Χώρας θά εἰκονίζεται γονυ-πετής πάντοτε ἐκεῖ, ἐπάνω ἀπό τήν εἴσοδο, προσφέροντας τόν ναό στόν Χριστό, τήν Χώρα τῶν Ζώ-ντων, καί λίγο πιό ἐκεῖ ἡ Πανα-γία Μητέρα τοῦ Κυρίου, ἡ Χώρα τοῦ Ἀχωρήτου, θά δέεται μαζί μέ τόν τίμιο Πρόδρομο ὑπέρ τῆς κό-σμου ζωῆς καί σωτηρίας, ἀκόμη καί ἄν τολμήσει νά καλύψει τά ἱερά τους πρόσωπα. Θά εἶναι ἐκεῖ καί θά δέχονται τίς προσευχές καί τίς δεήσεις ὄχι αὐτῶν πού ἀδικαι-ο-λό-γητα καί μέ θράσος οἰκειο-ποι-ή---θη-καν τόν ναό, ἀλλά ὅλων ἐκεί-νων πού μέ εὐλάβεια προσευ-χή-θηκαν σέ αὐτόν τόν ἅγιο χῶρο ἀνά τούς αἰῶνες.

Ἄς συνειδητοποιήσουμε, λοιπόν, καί ἐμεῖς τόν κίνδυνο τῆς ἐμμονῆς καί τῆς πωρώσεως καί ἄς μήν ἀφήσουμε τόν ἑαυτό μας νά παρα-συρθεῖ ἀπό κάθε εἴδους ἐμμονή καί ἀπό αὐτήν μέ τήν ὁποία δοκι-μάζει καί πειράζει ὁ ἀντίδικος τελευταῖα τίς ψυχές καί εὐσεβῶν χριστια-νῶν, πού ἐμμένοντας στή δική τους ἄποψη, ὅτι δῆθεν δέν ὑπάρ-χει ὁ κορωνοϊός πού προκά-λεσε τήν πανδημία ἡ ὁποία ταλαιπω-ρεῖ

ὅλον τόν κόσμο, καί ὅτι εἶναι δῆθεν ἀπιστία νά λαμβάνουμε τίς προφυλάξεις πού ἀπαιτοῦνται, ἀκολουθώντας τίς ὁδηγίες τῶν εἰδικῶν ἰατρῶν, τούς κάνει νά ἀποσχίζονται ἀπό τό Σῶμα τοῦ Χριστοῦ, ἀπό τήν Ἐκκλησία του, γιά μία μάσκα.

Ἄς ἔχουμε ὅλοι μας κατά νοῦν ὅτι δέν μᾶς χωρίζει καμία μάσκα ἀπό τόν Χριστό. Μᾶς χωρίζουν οἱ ἁμαρτίες μας, μᾶς χωρίζει ἡ ἐμμο-νή μας στό θέλημά μας, μᾶς χωρί-ζει ὁ ἐγωισμός μας.

Ἄς προσέξουμε καί ἄς μήν παρα-συρθοῦμε καί ἀφή-σου-με τόν ἑαυτό μας νά ἀκολου-θήσει τόν Ἡρώδη στήν ὁδό τῆς πωρώσεως καί τῆς ὑποκρισίας, ἀλλά ἄς ἀκολου-θήσουμε τήν ὁδό τῆς μετανοίας, τήν ὁποία κηρύττει καί σήμερα ὁ ἑορταζόμενος τίμιος Πρόδρομος, ὁ προστάτης καί ἔφο-ρος τῆς Ἱερᾶς αὐτῆς Μονῆς, γιά νά ἀξιωθοῦμε καί ἐμεῖς διά τῶν πρεσβει-ῶν του καί διά τῶν πρε-σβειῶν τῆς Ὑπε-ρα-γίας Θεοτόκου τῆς σωτηρίας μας.

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ